

1. een persoonlijke impressie
2. over haar leven en werk
3. mystiek en verzet – wat onderscheidt haar?
4. waarom nu nog belangrijk?
5. gedichten/ vragen

intermezzo 1:

Niet Gij moet mijn problemen oplossen
maar ik de uwe, God van asielzoekers.

Ich, dein Baum

Niet Gij moet de hongerigen verzadigen
maar ik moet uw kinderen beschermen
tegen de terreur van banken en militarisme.
Niet Gij moet de vervolgdgen een plek bieden
maar ik moet u opnemen,
slecht verborgen God van de verworpenen.

Gij hebt mij gedroomd, God,
hoe ik rechtop leer gaan en het neerknielen oefen,
mooier dan ik nu ben,
gelukkiger dan ik me durf te denken,
vrijer dan bij ons is toegestaan.

Houd niet op mij te dromen, God,
Ik houd niet op om te gedenken dat ik uw boom ben
geplant aan de waterbekkens van het leven.

(vertaling Bara van Pelt)

2. over haar leven en werk

- 1929 Dorothee Nipperdey, geboren in Keulen op 29 september
- 1949 studie filosofie/klassieke talen in Keulen
- 1951 - 1954 studie theologie in Göttingen
- 1954 - 1965 huwelijk met kunstenaar Dietrich Sölle, 3 kinderen
- 1954 – 1960 godsdienstlerares
- 1959/60 Jeruzalem, ontmoeting Martin Buber
- 1960 werk voor radio/tijdschriften
- 1962/64 wetenschappelijk werk in Aken, Keulen

- 1965 publicatie eerste boek Stellvertretung (Plaatsbekleding)
- 1966 opnieuw Jeruzalem, ontmoet Fulbert Steffensky, huwelijk 1969, 1 kind
- 1968-1972 politiek avondgebed Keulen met Steffensky; Vietnam-oorlog
- 1971 publicatie Politieke theologie + promotie op Realisation waarin theologie
- en literatuur samenkomen
- 1972 leeropdracht Mainz; reis Noord Vietnam - kinderziekenhuis
- 1973 publicatie Leiden (Lijden)
- 1975 publicatie Die Hinreise (De heenreis)

- 1975 professor Union Theological Seminary in New York - 1987

- daarnaast gasthoogleraar in Kassel, Bazel, ere-professoraat Hamburg
- 1983 toespraak Wereldraad van Kerken in Vancouver; vredesbeweging
  - 1990 overzichtsboek Gott denken (Denken over God)
  - 1995 publicatie Gegenwind (Tegenwind)
  - 1997 publicatie Mystik und Widerstand (Mystiek en verzet)
  - 2003, 27 april overlijden tijdens congres in Bad Boll

intermezzo 2 – credo (uit: Tegenwind, pag. 65/66)

Ik geloof in God
die de wereld niet af heeft geschapen,
als een ding dat altijd zo moet blijven,
die niet regeert volgens eeuwige wetten,
die onveranderlijk gelden,
niet volgens natuurlijk ordeningen
van armen en rijken,
deskundigen en onkundigen,
heersers en overheersten.

Ik geloof in God
die de tegenspraak van het levende wil
en de verandering van alle situaties
door ons werk
door onze politiek.

Ik geloof in Jezus Christus,
die gelijk had toen hij,
'een enkeling die niets kan doen',
net als wij
aan de verandering van alle situaties werkte
en daaraan te gronde ging.
Aan hem afgemeten besef ik
hoe onze intelligentie misvormd,
onze fantasie verstikt,
onze inspanning verspild is,
omdat wij niet leven zoals hij leefde.

Elke dag ben ik bang,
dat hij voor niets is gestorven,
omdat hij in onze kerken begraven is,
omdat wij zijn revolutie verraden hebben
uit gehoorzaamheid aan en angst
voor de autoriteiten.

Ik geloof in Jezus Christus,
die opstaat in ons leven,
opdat wij vrij worden
van vooroordelen en aanmatiging,
van angst en haat,
en zijn revolutie voortzetten
tot zijn Rijk aanbreekt.

Ik geloof in de Geest,
die met Jezus in de wereld is gekomen,
in de gemeenschap van alle volken
en onze verantwoordelijkheid voor
wat er van onze aarde wordt:
een dal vol jammer, honger en geweld
of de stad van God.
Ik geloof in de rechtvaardige vrede
die te stichten is,
in de mogelijkheid van een zinvol leven
voor alle mensen,
in de toekomst van deze wereld van God. Amen

Intermezzo 3:

Schep in mij, God, een nieuw hart,
het oude doet zijn werk uit routine.

Schenk mij nieuwe ogen,
de oude zijn in de ban van het succes.

Schenk mij nieuwe oren,
de oude registreren slechts ongeluk.

En een nieuwe liefde voor de bomen
in plaats van die vol droefheid.

Geef mij een nieuwe tong
in plaats van de door angst geknevelde.

Geef mij een nieuwe taal
in plaats van de met agressie besmette
die ik zo goed beheers.

Mijn hart verstikt in de machteloosheid
van allen die uw vreemdelingen liefhebben.
Schep in mij, God, een nieuw hart.

En geef mij een nieuwe vaste geest
zodat ik U kan loven zonder te liegen,
met tranen in mijn ogen,
als het nodig is,
maar zonder te liegen. (Uit: Droom mij, God, pag 62)

intermezzo 4

En ik zag een man in de 126ste straat
een bezem in de hand
tweeëneenhalve meter straat vegen
zorgvuldig verwijderde hij afval en vuil
van een klein oppervlak
midden in de reusachtige vlakte
van afval en vuil.

En ik zag een man in de 126ste straat
het verdriet zat in zijn rug
tweeëneenhalve meter straat vegen
slijtage in zijn armen
in een stad
waarin alleen dwazen
iets hopen te vinden

En ik zag een man in de 126ste straat
een bezem in de hand
er zijn vele manieren om te bidden
met een bezem
had ik het tot nu toe
nog niet gezien.

(Uit: Tegenwind, pag. 223)

Intermezzo 5 - (Zeitansage uit: Loben ohne Lügen; vert. Bara van Pelt)

Er komt een tijd
dan zullen we Gods zomer aan zien komen
wapenhandelaars die bankroet gaan
auto's die de schroothoop vullen
en ieder van ons plant een boom.

Er komt een tijd
dat iedereen genoeg te doen heeft
en de tuinen weer gifvrij worden aangeplant.
Tijdens het werken zul je
oude mensen horen neuriën en fluiten.

Er komt een tijd
dan zal er veel te lachen zijn
en God-ja, weinig om te wenen.
Engelen spelen klarinet
en kikkers kwaken de halve nacht.

En omdat we niet weten
wanneer ze begint
helpen we vanaf nu
alle engelen en kikkers
met het loven van God.